

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Mvndvs. Ex Minutio Felice, in Octauio. Descriptio CV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

φωρ, & δίαζα πειτῖς, & κύκλιοι χοροί, & μουσικά ἀκροάματα, συμπόσια τε πολυτελή, καὶ εὐλαπῖνοι αὐτοχορήγητοι, & ἀκήρατα ἀλυπία, & ἢ εἰς δαίματα, οὔτε γὰρ χεῖμα σφοδρὸν, οὔτε δάλαρα ἐγγίνεται, ἀλλ' εὐκρατῶ ἀήρ χεῖται ἀπαλαῖς ἡλῆς ἀκτίων ἀνακρινόμενοι.

que contentus: ad hæc instructa genialiter conuiuia, & ipsa se suggerens victus affluentia, indolentia immortalis, iucunda victus ratio. Non enim frigus illis, non æstus est grauis, sed temperatus aer funditur, mitibus solis radijs illustratus.

M V N D V S,

Ex Minutio Felice, in Oratio.

Descriptio C V.

QVID enim potest esse tam apertum, iam confessum, tamque perspicuum, cum oculos in cælum sustuleris, & que sunt infra, supraque, iustraueris, quàm esse aliquod numen præstantissimæ mentis, quo omnis natura inspiretur, moueatur, alatur, gubernetur? Cælum ipsum vide, quàm latè tenditur, quàm rapidè voluitur, vel quod in noctem astris distinguitur, vel quod in diem sole iustratur: iam scis, quod sit in eo summi moderatoris mira, & diuina libratio: vide & annum, ut solis ambitus faciat, & mensem; vide ut Luna auctu, senio, labore circumagat. Quid tenebrarum, & luminis dicam recurrentes vices, ut sit nobis operis, & quietis æterna reparatio? Relinquenda verò astrologis prolixior de syderibus oratio, vel quod regant cursum nauigandi, vel quod arandi, metendique tempus indicant: quæ singula, non modo ut crearentur, fierent, disponerentur, summi opificis, & perfectæ rationis egerunt; verum etiam sentiri, perspicui, intelligi, sine summa solertia, & ratione non possunt. Quid, cum ordo temporum, hæc frugum stabili varietate distinguitur? nonne auctorem suum, parentemque testatur; ver aquè, cum suis floribus, & æstas cum suis mellibus, & autumni maturitas grata, & hyberna oliuitas necessaria: qui ordo facillè turbaretur, nisi maxima ratione consisteret.

Iam prouidentia quantæ? ne hyems sola glaciæ viceret, aut æstas sola ardore torqueret,

autumni, & veris inferere medium temperamentum, & per sua vestigia reuerentia anni occulti, & innoxij transitus laborerentur. Mari intende, lege littoris stringitur; quicquid arborum est, vide quàm è terræ visceribus animatur; aspice oceanum, refluit reciprocis æstibus; vide fontes, manant venis perennibus; Fluuio intueri, eunt semper exercitibus lapsibus.

Quid loquar apte disposita recta montium, collium flexa, porrecta camporum? Quidve animantium loquar aduersus sese intellam multiformem? Alias armatas comibus, alias dentibus septas, & fundatas ungulis, & spicatas aculeis, aut pedum celeritate liberas, aut elatione pinnarum: ipsa præcipue formæ nostræ pulchritudo, Deum fatetur artificem. Status rigidus, vultus erectus: oculi in summo, velut in specula constituti: & omnes cæteri sensus, velut in arce compositi. Longum est ire per singula, nihil in homine membrorum est, quod non & necessitatis causa sit, & decoris, & quod magis mirum est, eadem figura omnibus, sed quædam vnicuique lineamenta deflexa, sic & similes vnicuique videmur, & inter se singuli dissimiles inuenimur. Quid nascendi ratio, quid cupido generandi? nonne à Deo data est? & ut vbera partu maturefcente lactescant, & ut tener fetus vbertate lactei roris adoleat.

Vide quæ Marcus Tullius habet in eo argumento libro secundo de natura Deorum.

